

La festa de la Font Santa, tota una «Gràcia»

L'inefable Mn. Jordi Carre-
ra (1919-2006) definia la Mare
de Déu de la Font Santa com la
«Mare de Déu de la Carretera».
És lògic: és al peu de la carre-
tera que comunica la N-II amb
l'Estartit, a l'entrada de Jafre.

Explica la tradició que, un di-
vendres del mes de novembre
de 1460, un pagès del poble, en
Miquel Castelló, estava llaurant
el camp, i se li va acostar un jove
que li va fer una proposta curiosa.
Li informà que la font dels Horts
Maria, que es trobava en el camí
de Colomers, tenia la propietat
de curar, però que l'havia per-
duda pel poc respecte dels veïns,
que hi feien abeurar els cavalls.
El jove va instar Miquel Castelló
perquè s'hi construís una tanca
per aprofitar l'aigua, que es tor-
nés a venerar l'indret i així torna-
ria a recuperar les seves virtuts. El
pagès ho va fer saber a les auto-
ritats, i la bona nova s'estengué
pels pobles veïns, que començar-
en a pelegrinar-hi. El 25 de juny
de 1461 el Bisbat de Girona, la
parròquia i les autoritats del po-
ble, en assemblea, decidiren fer
la tanca a la font, tal com havia
demanat aquell misteriós jove, i

erigir una capella dedicada a la
Mare de Déu de Gràcia. El brolla-
dor rebria el nom de Font Santa
i, amb el temps, l'advocació pas-
saria a ser coneguda com la Mare
de Déu de la Font Santa. Jafre es
va convertir en una mena de petit
 Lourdes, amb piscines
perquè s'hi banyessin els malalts,
i amb lavatoris per a braços, ulls i
altres membres afectats: «Les ai-
gües d'eixa font obren / dels cecs
els ulls corporals; / amb elles molts
malalts cobren / salut amb dife-
rents mals», n'afirmen els goigs.
Totes aquestes construccions que-

daren oblidades amb el temps, i
van patir una total degradació.
Possiblement les remodelacions
del temple hi ajudaren. Avui ja
no se sap on eren, però possi-
blement es trobaven en l'actual
subsòl de la sagristia o a la zona
del jardí.

Una de les celebracions impor-
tants és la del 25 de març, festa
de la Mare de Déu de Gràcia,
amb la benedicció de la font i les
seves aigües. Enguany, per qües-
tions logístiques, serà el dissabte
23 del mateix mes, a les 6 de la
tarda. L'acte inclourà una solem-
ne missa cantada per la Coral In-
terparroquial. L'aplec es fa el 8 de
setembre.

La imatge de la Mare de Déu que
s'hi venera té el detall curiós de
portar a la mà esquerra el brolla-
dor. El Nen Jesús duu una bola,
símbol de majestat i poder. La
imatge va ser beneïda pel bisbe
Francesc el 8 de desembre de
2010, i és obra de l'escultor An-
toni Delgado. És de guix-pedra, i
la policromia és un treball de Ra-
mon Duran.

ÀNGEL RODRÍGUEZ VILAGRAN

Fotos: Àngel Almazan

